

Paagjældende, der, som den ærede Rigsdagsmand bemærkede, opholde sig midlertidigt her i Kjøbenhavn, havde henvendt sig til vedkommende Minister i denne Anledning, vilde Resultatet ganske vist ogsaa være blevet et ganske andet. Hvis der er begaaet et saadant Misgreb i vedkommende Contoir, vilde vistnok enhver Minister have sørget for, at det skulde være sidste Gang, det skete.

Indenrigsministeren: Det forekommer mig dog, at der i de to Tilfælde, som den ærede Forslagsstiller nævnte, ikke egentlig kan siges at have været saa aldeles urigtigt handlet. I Almindelighed maa man vistnok fordrø, at naar en Mand kommer og beder om, at der maa blive ham meddeelt en Erklæring, der er afgiven i Anledning af en Ansøgning, der er afflaaet, han da, naar det ikke er Vedkommende selv, maa legitimere sig, og at han er berettiget til paa Vedkommendes Vegne at forlange den meddeelt, thi det er jo ikke Enhver, men kun den, der har indgivet Ansøgningen, og hvis Ansøgning paa Grund af en Erklæring er bleven afflaaet, der er berettiget til at faae Erklæringen meddeelt. Det andet Tilfælde forekommer mig ikke at høre herhen. Forsaauidt jeg forstod den ærede Forslagsstiller, sagde han nemlig, at der var begjært Afstrift af eller Underretning om en Resolution, der var afgivet af et Ministerium. Men her er ikke Tale derom, men kun om Erklæringer, der ere indkomne i en Sag, ikke derimod om Afstrift af selve den Resolution, der er falden. — Hvad Sagen selv angaaer, er den saa ofte drøftet her i Thinget, at der ikke kan være synderligt Videre at anføre, men forsaavidt den ærede Forslagsstiller vilde gjøre det til Kriterium for, om et Ministerium var bureaukratiske eller ikke, hvorvidt det vilde modtage en saadan Lov eller ikke, vil jeg dog bemærke, at hvis dette skulde være et Kriterium, have vi siden Grundloven slet ikke haft andre end bureaukratiske Ministerier, thi der er hidtil intet Ministerium, der har villet gaae ind paa denne Lov. Dernæst skal jeg blot tilføie med Hensyn til den Bestemmelse, som her ønskes ophævet, at naar der skal være Spørgsmaal om dens Ophævelse, maa der tages ligesaa meget Hensyn

til det Offentliges som til de Privates Interesse, og det er i det Offentliges Interesse, at disse Erklæringer afgives saa paalidelige som muligt. Nu har den ærede Forslagsstiller oftere udtalt, at man maatte have den Tillid til Embedsmændene, at de afgave fuldkommen paalidelige Erklæringer, hvad enten disse vare tilgjængelige for Vedkommende eller ikke, men naar man vil forudsætte, at Embedsmændene afgive urigtige Erklæringer, naar disse ikke ere tilgjængelige for Vedkommende, saa kan man neppe antage, at de skulde vise det Mod og den Selvstændighed at give aldeles paalidelige Erklæringer, naar de vide, at Vedkommende kunne komme til at læse dem. Det er maaskee en Svaghed, men i alt Fald en tilgivelig, at man ikke gjerne ligesvem siger en Mand Ubehageligheder, og Embedsmanden vilde maaskee derfor ofte trykke sig ved at afgive den Erklæring, som han ellers burde afgive, naar han vidste, at det stod Vedkommende frit for at faae den at see. Dette forekommer mig langt rimeligere end det Modsatte, at en Embedsmand nemlig vitterlig skulde afgive en urigtig Erklæring. Der hører mere til at anføre Noget i en Erklæring, der er vitterligt urigtigt, end at unblade at anføre Noget, som burde staae deri, men som vedkommende Embedsmand vilde genere sig for at anføre, fordi den Paagjældende selv kan faae den at læse, og denne Anstuelse troer jeg ogsaa bestrækes ved den almindelige Erfaring, man har gjort med Hensyn til Paategnelse af Studsmaalsbøger. Der er vistnok ikke Mange, som, naar de ville fæste et Thynde, lade sig nøie med Paategningen i Studsmaalsbogen, fordi denne i Reglen ikke siger, hvad der kunde siges, og naar man forhører sig mundtlig hos Vedkommende, faaer man ogsaa sædvanlig en ganske anden Vefled end den, der er anført i Studsmaalsbogen. Jeg troer derfor, at det vel kan have en Deel Betænkneligheder ved Lov at bestemme, at sliige Erklæringer i ethvert Tilfælde skulle være tilgjængelige. Jeg maa være ganske enig med den ærede foregaaende Taler deri, at dersom der virkelig har fundet saadant Misbrug Sted i et eller andet Contoir i Ministerierne, som anført, vil vedkommende Minister, naar man henvender sig til ham, fjerne Sigt og sørge for, at dette ikke skeer oftere.